

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Baptismi subjectum

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

formæ; ut tamen ex intentione ministri hic & nunc proferuntur, verba præcedentia tale nomen habent suam perfectam significationem, & effectum, quem nomen subsequens non potest tollere, *part. 2. tr. 15. resol. 48.*

Forma Baptismi proferenda sine ablutione.

Si verò paulò ante, vel post proferantur, Baptismus non erit invalidus.

Quod generaliter procedit in omnibus Sacramentis.

Baptismus in necessitate conferri potest in forma dubia. Et in quacunque lingua.

30. † Forma proferri debet simul cum adhibetur ablutio, ut verum sit dicere: *Ego te abluo* † Adeo ut Scotus in 4. dist. 6. quæst. 2. artic. 2. existimaverit, quòd, si proferatur paulò post, Baptismus sit invalidus. Sed contrarium cum Henriquez lib. 1. cap. 9. numer. 10. tenendum est; sufficere nimirum, quòd paulò ante, vel post ablutionem proferatur, dummodò accedat intentio significandi eo modo, quem moralis, & humana loquendi, & agendi consuetudo requirit. Nam eodem pacto, qui poculum manibus accipit, ori statim applicaturus, ut bibat, dicere moraliter potest & solet, *ego bibo*. Quæ doctrina applicanda quoque Sacramentis Ordinis, Confirmationis, & Extremæ Unionis. Nec enim verisimile est, Christum, qui sensitivis hominibus sensibilia instituit Sacramenta, eorum administrationem metaphysico rigori adstringere voluisse: Imò Heredia de Sacrament. in gen. part. 6. dub. 2. num. 8. docuit, inter ablutionem, & prolationem formæ intercedere posse unum *Pater noster*. Sed hæc sententia non videtur admittenda: quia nimis laxa. *part. 3. tract. 4. resol. 6.*

31. Cum puer est in periculo mortis, & nemo est, qui sciat formam Baptismi certam, baptizari potest cum forma dubia. Ita Ochagavia de Sacrament. quæst. 5. num. 17. part. 5. tract. 3. resol. 4. in fine. Nec refert, quòd usurpetur forma Latina: Nam etiam Sacerdos baptizare potest in lingua vernacula sine mortalitate. Ita Nugnus in 3. part. tom. 1. quæst. 60. art. 8. diff. 3. part. 2. tract. 15. resol. 46. in fine.

BAPTISMI SUBIECTVM.

Baptismi subiectum

32. † Subiectum capax Baptismi est homo nondum baptizatus. Ho-

mo inquam, vel homines. † Nam in casu necessitatis, & urgente mortis periculo, possunt baptizari plures simul unica formæ prolatione in numero plurali, dicendo, *Ego vos baptizo*: quia sic nihil deest ad valorem Sacramenti, & cum fiat in necessitate, non fit illi injuria. Ita D. Thomas 3. part. quæst. 66. artic. 5. ad 4. Sed advertit Hurtadus de Bapt. disp. 2. diff. 7. ex communi in tali casu non fore unum, sed plures Baptismos: quia illa forma: *Ego vos baptizo*, æquivaler his: *ego te baptizo, & ego te baptizo*, &c. & sic est virtualiter plures, *part. 5. tract. 3. resol. 27.*

homo, vel homines.

33. Dixi: *nondum baptizatus*. Nam, si semel baptizatus scienter iterum baptizaretur, fieret irregularis ex delicto can. eos, quos de consecr. d. 4. Fieret etiam irregularis, qui scienter aliquem rebaptizaret, ex cap. 2. de Apost. & incurreret pœnam mortis, ex l. 2. C. ne sanclum baptisma iteretur. Sed pœnam irregularitatis existimo non incurri à rebaptizante scienter sub conditione. Nam hic absolute non rebaptizat. Ita Nagnus in 3. part. quæst. 66. artic. 9. conclus. 6. & alii part. 3. tract. 4. resol. 9. Sed Præpositus in 3. part. quæst. 66. artic. 9. dub. 3. num. 1034 tenet, si rebaptizantem, si sciat priorem baptismum fuisse validum, & rebaptismum illicitum, & conditionem apponat in fraudem legis, non solum fieri irregularem, sed etiam pœna mortis affici posse, quia ex una parte conditio, cum apponatur solum ad vitandam pœnam, censeri potest tanquam non opposita: & ex alia exterior actio videtur fieri animo hæretico, & ex iudicio, quod Baptismus validus repeti possit. *part. 3. Addit. secund. resol. 10.*

Nondum baptizatus: nam semel baptizatus si iterum baptizaretur, fieret irregularis.

Sicut rebaptizans, qui ulterius incurreret pœnam mortis. Si rebaptizans absolute, non autem, si sub conditione. Sed contra primum tenet Præpositus.

34. Baptizare autem sub conditione non baptizatum, est peccatum: quia contra usum Ecclesiæ, ponentis solum conditionem in dubio. Sed veniale, quia materia injuriæ est levis. Ita Vilalobos tom. 1. tract. 3. diff. 7. numer. 2. part. 3. Addit. secund. resol. 6. §. Non reciteam.

Baptizare autem sub conditione nondum baptizatum est peccatum veniale.

35. † Itaque, si dubium sit, an quis sit ba-

aditio e-
m. libere
bet in du
bio de val-
ditate prioris
Baptismi.
Vel de illius
collatione.
Vi, si infans
captus sit ab
infidelibus,
& dubitetur
an sit baptis-
zatus.

Quamvis
infideles fir-
ment, illum
rapuisse in
aetate in qua
resum de
betur bapti-
zatus.

Baptizari
potest infans
in utero ma-
tris.

Si potest ab
alio aliquo
modo.

fit baptizatus, vel an baptizatus sit vali-
de, & hoc probabile, baptizari debet
sub conditione. Ita de primo decerni-
tur in cap. de quibus, de Bapt. & docet
D. Thomas. 3. part. quest. 66. artic. 9. ad
4. Bizozeros de Sacrament. part. 2. cap. 7.
num. 18. & alii. Unde, si casus contingat,
quod infans captus sit ab infidelibus, &
dubitetur, num fuerit baptizatus, re-
demptus postea, baptizari debet sub
conditione: quamvis infideles ipsi te-
stentur, se illum rapuisse in ea aetate,
in qua certum foret, esse baptizatum,
ex cap. parvulos, de consecr. dist. 4. Nam
testimonium infidelium est suspectum,
ut potest qui credi possunt id dicere in in-
juriam Baptismi, & baptizandi. Ita
Nugus In 3. part. tract. 1. quest. 66. artic.
9. conclus. 2. Unde ad tollendam dubita-
tionem, quod aliquis sit baptizatus,
opus est testificatione testis fide digni
affirmantis de visu. Ita Ledesma tract. 1.
de Bapt. cap. 5. diff. 2. & alii, part. 3. Addit.
secund. resol. 10. Eadem ratione dictum
est supra, num. 8. infantem expositum
cum scheda Baptismi in loco, ubi du-
bium est, an parentibus infidelibus na-
tus sit, baptizandum esse sub conditio-
ne. Vide ibi.

36. Baptizandus non est infans in u-
tero matris secundum Ochagaviam tr.
unic. de Bapt. quest. 4. num. 5. quia in cap.
qui in matris, de consecr. dist. 4. dicitur,
non posse renasci secundum Deum,
qui non est natus secundum Adam. Sed
ego dicendum puto cum Præposito,
in 3. part. quest. 66. artic. 8. dub. 3. num.
61. quod, si aliquo pacto minister pos-
sit in puerum existentem in utero a-
quam immittere, potest sic baptizari.
Nam infans in eo statu est homo distin-
ctus à matre, sufficienter natus ex
nihilo, contraxitque peccatum origi-
nale. Unde in casu necessitatis, posset
hoc modo baptizari. Ad argumentum
supra factum respondetur, ut quis dica-
tur per Baptismum renasci, sufficere, si
ita natus sit, ut ex non homine factus
sit homo. Nam de cætero, neque, qui ex-
ciditur ex utero matris mortuæ, pro-
priè nascitur, & nihilominus baptizari

potest part. 2. tr. 15. res. 43 & part. 5. tr. 3.
resol. 12.

37. Nota hic, quod Præpositus ibid. Et si urgeat
quamvis doceat, non licere, matrem
vivam excindere, ut proles baptize-
tur; quia non licet directè aliquem oc-
cidere, ut bono spirituali ejusdem, vel
alterius consulatur; posse tamen pu-
tat, existentem in utero modo supradic-
to baptizari, si non est spes probabilis
quod vivus nasci possit, & possit nihilo-
minus aqua ad illum abluendum per-
tingere: esto ex hoc prævideatur securi-
ra mors matris, quæ in hoc tenetur con-
sentire; quia tenemur cum nostræ vitæ
discrimine succurrere saluti proximi,
quando moraliter certum est, nos posse,
& cum aliis periturum. Sed hunc casum
raro evenire posse, part. 5. tr. 3. resol. 12. §.
Non desinam.

38. Ad ultus, ut baptizetur, tres
conditiones habere debet: intentio-
nem suscipiendi Baptismum, fidem, &
dolorem de peccatis actualibus. Et qui-
dem intentio est aded necessaria, ut si
nec actualiter, nec virtualiter adsit,
Baptismus sit nullus. Fides verò & do-
lor non requiruntur ad caracterem, sed
ad gratiam baptismalem. Unde infide-
les accedentes ad fidem, instrui de-
bent, & probari per aliquot menses ante
Baptismum, ut dicitur, de cons. d. 4. cap.
ante Baptismum. Si tamen urgeat neces-
sitas naufragii, &c. ex quales sint in pe-
riculo mortis, tunc exposita utcumque
fide, si rebus illis assentiantur, baptizari
debent. Ita Sancius sele. dispur. 44. nu.
41. part. 5. tract. 3. resol. 20.

39. Sufficit autem ad Baptismum in-
tentio suscipientis virtualis. Unde,
qui baptismum petit, baptizari potest
dormiens, vel amens, si constet, ante
somnia vel amentiam voluntatem
non mutasse. Ita determinavit Innocent.
III. in cap. maiores de Baptism. & sumi-
tur ex Concilio Carthag. III. can. 34.
& Amus, can. 12. Et ratio est, quia præ-
cedens voluntas non retractata sufficit,
ut Baptismus dicatur voluntarius. Ita
Barbosa collect. tom. 1. lib. 3. titul. 4. cap. 3.
num. 16. Quod si dicas, Baptismum col-

Et si urgeat
necessitas
baptizandæ
est docet
Præpositus,
etiam cum
periculo
matris.

Tres condi-
tiones in ba-
ptizando re-
quiruntur.
Intentio,
Fides, & do-
lor peccato-
rum actualium
si est
adultus.
Qui proinde
instrui de-
bet, & pro-
bari per ali-
quot menses.
Si mori non
imminent.

Intentio an-
tem facta est
virtualis.
Unde bapti-
zari potest
amens, &
dormiens,
qui bap-
tismum peti-
tat.

latum

lātum à dormiente, vel amente, qui ante somnum, vel amentiam habuit intentionem baptizandi, esse invalidum; ergo etiam collatum dormienti vel amenti, &c. Respondet Cabrera in 3. part. quest. 68. artic. 7. aliquos Theologos negare antecedens; quia sufficit intentio virtualis ministri, praesertim si ex illa actio baptizandi sequatur. Quam responsionem ipse probabilem iudicat, & falsitatis non facile convinci posse. Sed, ad argumentum negari potest consequentia, quia maior intentio requiritur in ministro, quam in suscipiente Baptismum. Igitur furiosi, & amentes, vel alio modo usu rationis privati, in articulo mortis baptizandi sunt, si antea Baptismum petiisse constet, credendo, eam voluntatem perseverasse. Ita Henriquez lib. 2. cap. 24. numer. 4. & Sanc. select. disputat. 44. num. 42. Qui addit, furiosum resistentem Baptismo, ligari posse, ut baptizetur, part. 3. tract. 4. resol. 12. & part. 5. tract. 3. resol. 23.

Et in periculo mortis animam debet.

Petisse autem constabit ex dicto unius testis etiam Paganis,

40. Quomodo autem constabit, quod infidelis moribundus Baptismum petierit, ut ei conferri possit? Respondeo cum Sancio select. disp. 44. num. 39. sufficienter constare eo dicto unius testis, etiam si sit Paganus. Quod potiori ratione tenentur fateri DD. cum quibus infra dicemus, moribundum absolvi posse, si unicus testis affirmet, signa doloris manifestasse. Nam in Baptismo actus doloris non sunt materia Sacramenti, sicut in Confessione, part. 5. tract. 3. resol. 21. Addit Saneius ibid. numer. 40. baptizandum esse sub conditione infidelem, de quo audientes dubitant, num testis verum dicat, vel an revera asseruerit, moribundam postulasse Baptismum, Cui adde Henriquez lib. 2. cap. 23. n. 4. docentem, quod, si in dubio sit conjectura, quod moribundus petierit Baptismum, baptizari debet sub conditione, part. 5. tr. 3. resol. 22.

Et secundum Sancium, etiam si de facto ejus testificatio non sit satis certa,

In infantibus intentionem supplet parentum.

41. † Intentionem infantis supplet parentes, quibus filiorum cura, & custodia ante usum rationis commissa est. † Unde infantes infidelium etiam vassalo-

rum, aut etiam mancipiorum, non possunt ipsis invitis extra mortis periculum baptizari. Ita D. Thomas 3. p. q. 68. art. 10. Azorius tom. 2. lib. 7. cap. 25. q. 10. & alii. Sed Suarez in 3. p. tom. 2. disp. 25. sect. 4. docet, filios infidelium servorum vendi posse, & sic separatos à parentibus baptizari, etiam si in hunc Anem alienentur. Et probat primum, quia dominus alicujus rei potest illam ad libitum vendere & alienare. Secundum verò, quia sic alienati non sunt amplius sub cura parentum, sed, dominorum. Imò Turrianus in 2. 2. tom. 1. disp. 54. dub. 2. ait, baptizari posse etiam sub cura parentum, si res secundum se consideretur, p. 2. tract. 25. ref. 45. & Laymann lib. 5. tr. 5. cap. 6. num. 12. etiam si perversionis periculum timeatur. Nam, quod attinet ad jus paternum, illud amittitur propter pravam usum, heque enim jus naturale paternum concedere potest, ut nemo emendare curet in filio id, in quo pater errat, neque 25. divinum id concessisse constat, ut ait Vasquez in 3. par. tract. 3. disp. 155. cap. 4. num. 50. p. 2. tract. 15. ref. 45. §. Ad argumentum. Quid verò attinet ad periculum, illud non esse adeò propinquum, quum praeveneri possit per mortem infantis ante usum rationis, aut Catholicis instructionibus sublevari, vel tandem ignorantia difficulter vincibiliter retardari, part. 3. tract. 4. ref. 7. Sed rectè docet Coninch, secluso mortis periculo, non licere, baptizare filios infidelium sub eorum cura, ipsis invitis, part. 5. tract. 3. resol. 10. † Quamvis p. 3. tract. 4. resol. 7. sententia Laymann visa sibi fuerit satis probabilis, & part. 2. tract. 5. resol. 7. sententia Vasquez amplexus sit. † Certum autem est, in articulo mortis baptizari posse, & del. re, ut supra diximus num. 9. Quid si hujusmodi infantes post septennium petant Baptismum, & dubitetur, sint necne rationis compotes, poteruntne invitis parentibus baptizari? Affirmat Azorius part. 1. lib. 8. cap. 25. quest. 11. Negat Tabiena verbo Baptismus 7. quest. 10. & Joannes Antonius Novarius in Summa Bullar. part. 2. tit. de Baptis. num. 6. & 7. qui putat in dubio faciendam esse

Quibus, do-
inde invitis,
baptizari
non possunt.
Sed vide,
quid doceat
Suarez.

Et Turrianus.

esse interpretationem in favorem fidei, *part. 7. tract. 11. resol. 40.*

Dolor in adultu sufficit, quod sit attritio.

42. Quod verò attinet ad dolorem: sufficit in adultis ad Baptismum attritio cognita, quæ sufficit in Sacramento Pœnitentiæ. Ita Cabrera *de Sacrament. quasi. 69. art. 8. disput. 2. §. 5. & 10.* & alii contra Victoriam *sum. num. 258* cujus sententiam Nugnus *in 3. part. tom. 2. q. 69. art. 9. dub. 2.* improbabilem vocat. Sed non est audiendus Pitigianus *in 4. dist. 4. quest. 4. art. 3. conclus. 3.* dicens, hanc attritionem non debere esse supernaturalem, sed sufficere naturalem ex quocumque motivo. Nam attritio naturalis non habet proportionem cum gratia qua est ordinis supernaturalis. *p. 3. tr. 4. res. 13.*

Dummodo sit supernaturalis.

Qua quidè attritio una cum fide si dubium sit an extet in aliquo, ut in omnio. & si vero accidentè cum alio ad Baptismum, distigens est adhibendam examen.

43. † Et hæc dicta sint de conditionibus requisitis in suscipiente Baptismum. † Quæ dubium sit, an in aliquo adulto reperiantur, ut contingeret in muto & surdo à nativitate, qui in terris infidelium se miseret cum aliis ad suscipiendum Baptismum; talem ait Lopez *p. 1. c. 12.* non esse baptizandum, nisi exterioribus signis se intelligere significaret, talia remedia esse ad salutem animæ ab uno Deo cœli & terræ instituta, ac etiam fidem de Deo habere & dolorem de peccatis, Episcopo hæc cum aliis viris doctis investigante. Nam ex una parte fides, & dolor de peccatis sunt dispositiones necessariae ad Baptismum, & ex alia talis videtur has dispositiones habere non posse, cum non possit doceri. Sed ego existimo cum Moscolo *tract. 2. cap. 5. num. 7.* quod, si Episcopus longè distaret, posset Parochus cum aliis viris doctis talem examinare, & baptizare. Certum autem est, quod, si absque examine baptizaretur, Baptismus esset validus. *p. 1. tr. 6. res. 1.*

Baptismus differendus pro adultis.

44. Tenetur adultus divino præcepto recipere baptismum, cum commodè potest. Baptismus enim institutus est, veluti initium vitæ spiritualis, ideòque ad articulum mortis ejus obligatio non est restringenda. Serra verò *in 3. p. D. Thom. q. 68. art. 3.* putat adultis, nisi periculum mortis immincat, non esse ju-

re divino determinatum tempus, ultra quod si baptismum differant, peccent mortaliter: teneri tamen sub mortali baptismum non differre ulque ad mortem, *p. 9. tr. 6. res. 2.*

45. In adulta ætate baptizari non possunt surdi, cæci, & muti quos parentes non baptizarunt infantes, dum de supradictorum voluntate non constat. Ochag. Quia cum sint consensus, & disensus capaces, debet eorum voluntas expectari. *ibid. vers. Sed pro coronide.* Infantes incuria parentum non baptizati, si nolint jam adulti baptizari, ad id compelli possunt. Sorus *in 4. dist. 5. q. unica, art. 9.* At verò usum ecclesiæ id non habere, nec expedire, docet. *Ibid. vers. secundum dubium.*

Surdi, cæci, muti, adulti, absque eorum consensu non baptizandi.

Adulti an in viti baptizandi.

46. Unus potest simul plures baptizare, si plures abluat, & formam omnes comprehendentem proferat. S. Thom. *in 3. p. q. 66. a. 4. ad 4.* & ibi Araujo, Serra, & alii. Sed hoc non absque urgente necessitate: alias peccaret mortaliter. Ego sic cum Scotto *in 4. dist. 6. q. 3. §. Respondeo* & Vasquez *in 3. p. tom. 3. disp. 148. cap. 7. num. 50.* Quia administrare Sacramentum contra usum & modum consuetum secundum se est materia gravis. *p. 9. tr. 6. res. 30.* Plures simul baptizans non unum conficit Sacramentum, sed plura. *ibid. vers. Notandum.*

Unus an plures passim baptizare.

Qui verò plures simul baptizat existens in peccato mortali, unum solum committit, non tot, quot personas baptizat. *Ibid. vers. sed an ita baptizans.*

Plures simul baptizans plura conficit Sacramenta, unum solum committit peccatum. Filii & nepotes Regum, & Principum possunt baptizari domi.

47. Filii & nepotes Regum, & Principum domi possunt absque peccato baptizari adhuc seclusa necessitate. Quod privilegium extendit Quintanad. ad filios Ducum, Marchionum, Comitum, imò & ad filios Viceregum, Oratorum Regum vel Pontificum, aliosque plures, de quo latè *part. 9. tract. 6. res. 38.*

48. Si necesse fuerit baptizare puerum in extrema parte comæ, vel in secunda, reiterandus est baptismus sub conditione. Mart. de S. Joseph. & alii. *part. 10. tr. 16. res. 18.*

Reiterandus est baptismus in coma.

49. Validum esse baptismum infantis qui

Validus Baqui

pifimus in-
fantis in pu-
erum proje-
cti.

qui in puteum projiceretur affirmans communiter Doctores. An verò liceat illum projicere, dum aliter baptizari nequeat, & jam jam moriturus sit, dubitatur hinc, inde. *part. 10. tractat. 16. resol. 20.* Et tamen certum puero proxime morituro baptismum ministrari posse, ex cujus administratione cognoscatur mortem accelerandam esse puero. Tum quia mors non per se, sed per accidens contingeretur quia tam leve detrimentum pro salute aeterna contemnendum est. Vasq. Coninch. Laym. Pilao.

Valeat Bap-
tismus puero
aqua deciden-
te e recto
exposito.

50. Probabile putat Leand. *part. no. de Sacrament. tractat. 2. disput. 2. quest. 30.* valere baptismum, si quis proferat verba, & puer ab alio projiciatur. At ego contrarium verum puto cum Dicastillo. Valebit tamen baptismus, si quis exponat infantem aquae decidendi e recto, & verba proferat. *ibid.*

Secari quis
mulier ad
mortem dam-
nata, ut fo-
tus baptize-
tur.

51. Notant Anton. Escobar. in *Theolog. Moral. tractat. 7. exam. 2. cap. 4. numer. 13.* ex Coninch. & Suarez Mulierem, quae damnatur ad mortem, & est periculum, ne ex aliquo morbo una cum prole moriatur, secari posse, si sit spes, ut foetus baptizari valeat. *ibidem.*

Forma bap-
tizandi
Chaldaeorum,
& Graecorum.

52. Forma baptizandi Chaldaeorum an valida *part. 10. tract. 16. resol. 92. per totam.* Item & qualis forma apud Graecos *ibid. resol. 93.* Horum probabilius est esse talem. *Baptizetur servus Christi,* quam haec *Baptizatur servus Christi.* Illorum: *Baptizatus est in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti,* quam velut probabilem asstruere conatur Paulus Nazarius *tract. 8. opusc. 3. cas. 3. fol. 341.* Sed non est recedendum à communi formula ab Ecclesia tradita.

An bap-
tizandus sub
conditione
infans expo-
situs.

53. Baptizandum non esse sub conditione infantem expositum, si ad collum testimonium sui baptismi appensum haberet in schedula jam olim docti. Nunc verò dico satis probabilem esse eam sententiam quae asserit sub conditione iterum esse baptizandum. Vide inter alios, quos cito *part. 10. tract. 16. resol. 87. vers. Sed contrariam.*

54. Parochus rebaptizans sub conditione, etiam stante sententia vera, quod talis infans rebaptizandus non sit, non incurrit irregularitatem. *ibid. ver. vidisti ad med.*

Parochus
rebaptizans
sub conditio-
ne, non in-
curret irre-
gularitatem

BAPTISMI MINISTER.

45. **M**inister ad Baptismi valorem sufficiens est homo ratio nis compos, distinctus supposito à Baptizando. Unde tempore necessitatis quaecumque persona, etiam Paganus, baptizare potest, dummodo habeat intentionem faciendi, quod facit Ecclesia. Quoniam erò obstetrix multos infantes in ipso partu periclitantes baptizat.

Baptismi
Minister in
necessitate
est quilibet
homo, etiam
Paganus.

46. Valde pia est sententia D. Antonini *part. 2. cap. 15. §. 4.* & aliorum, quod obstetrix teneatur scire formam Baptismi, saltem in lingua vernacula; estque ut ait Suarez *in 3. part. tom. 3. disputat. 21. sect. 5.* consulenda. At contraria pius Suarez est etiam probabilis: nam quamvis lex charitatis jubeat; ut posita necessitate pueri, quilibet illum baptizare teneatur, si potest, non tamen jubet, ut unusquisque sit paratus, & instructus ad dandum Baptismum, si fortasse inveniatur proximum in tali necessitate. Posse igitur obstetricem nescire formam Baptismi: quia rarissime eveniet ut, urgente necessitate, nemo adsit, vel expectari possit praeter obstetricem, qui infantem baptizare possit. *part. 2. tract. 15. resol. 47.*

Nemo tamē
teneret esse
paratus, &
scire formam
Baptismi
pro casibus,
qui possunt
occurrere,
idque proba-
bile est etiam
de obstetricibus.

47. Advertit autem Sylvius *in 3. part. q. 66. artic. 9. dub. 2.* cum contingit infantem baptizari ab obstetrice, posse iterum baptizari sub conditione. Quia dubium est, ne, vel subito necessitatis casu turbata aliter fecerit, vel dixerit, quam refert, aut semel & iterum deprehensa, quod bene baptizavit, deinceps malitiose erret, & nihilominus asserat, se more solito baptizasse. Ita ille, qui adducit auctoritatem Synodi Iprensis, & Pastoralis Mechlinensis. Sed, quidquid sit de partibus Germaniae, ubi

Qua cum in
nostris par-
tibus bap-
tizat, carum
ubi